

ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри та повідомлення про нову підозру

місто Дніпро

«22» вересня 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях підполковник юстиції Румянцева Олена Валеріївна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023050000003564, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 29.08.2023 за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276-279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

**Шебалкова Олексія Вікторовича,
26.01.1978 року народження,
громадянина України, уродженця
смт. Благодатне, Волноваського району,
Донецької області, раніше не судимого,
зареєстрованого за адресою: Донецька
область, м. Донецьк, бульвар
Шевченка, буд. 8а, кв. 48.**

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України, - умисні дії, вчинені з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, за таких обставин:

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ст. 5 Конституції України, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до Рішень Конституційного Суду № 6-рп/2005 від 05.10.2005, № 6-рп/2008 від 16.04.2008 зазначені норми визначають, що влада народу є первинною, єдиною і не відчуженою та здійснюється народом шляхом вільного волевиявлення через вибори, референдум, інші форми безпосередньої демократії у порядку визначеному Конституцією та законами України, через органи державної влади та органи місцевого самоврядування, сформовані відповідно до Конституції та законів України. Тільки народ має право безпосередньо шляхом всеукраїнського референдуму визначати конституційний лад в Україні, який закріплюється Конституцією України, а також змінювати конституційний лад внесенням змін до Основного Закону України в порядку, встановленому його розділом XIII.

Стаття 6 Конституції України передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 69, 72 та 73 Конституції України передбачено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно- територіального устрою України входить АР Крим, області,

зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У кінці 2013 року – на початку 2014 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у групи осіб (стосовно яких є окремі кримінальні провадження) виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом проведення незаконного референдуму щодо зміни території України та утворення на території Донецької області України псевдодержавного утворення - так званої «Донецької народної республіки» (далі по тексту – «ДНР»), створення на зазначеній території незаконних органів влади.

У березні – квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області за підтримки керівництва Російської Федерації групою проросійсько-налаштованих мешканців Донецької області видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «ДНР» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схилення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так названий «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на території Донецької області.

Надалі представниками самопроголошеної «ДНР», які контролюються окупаційною адміністрацією Російської Федерації, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські (т.зв. «органи державної влади ДНР») та силові органи.

Так, на учасників органів силового блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема шляхом:

- систематичної організації та здійсненні актів застосування збройної сили проти держави України у особі Збройних Сил України, інших військових формувань, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, зокрема ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню їх службових обов'язків, обстрілів населених пунктів тощо;

- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку «ДНР» та, організація їх у групи, навчання, озброєння та керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області з метою їх виводу з-під контролю органів державної влади України та їх включення до самопроголошеного псевдодержавного утворення «ДНР»;

- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами з метою оснащення незаконних збройних формувань, які вчиняють дії, направлені на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- координації та узгодження своїх дій з діями регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, з метою спільного та ефективного протистояння Збройним Силам України, іншим військовим формуванням;

- блокування виконання правоохоронними органами та підрозділами Збройних Сил України передбачених Конституцією та законодавством України функцій на тимчасово окупованій території України;

- силового подолання опору цивільного населення окупаційній адміністрації шляхом фізичної розправи та незаконного позбавлення волі;

- силової підтримки учасників органів політичного та управлінського блоку незаконних утворень «ДНР», захопленні, укріпленні та охороні зайнятих ними будівель та споруд.

Водночас, на учасників органів політичного блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом:

- створення та участі в діяльності окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях Донецької області;

- видачі нормативно-правових актів від імені окупаційної адміністрації Російської Федерації та самопроголошених органів державної влади «ДНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності псевдодержавного утворення «ДНР» з метою схилення їх до участі у вказаній організації, приховування факту збройної агресії Російської Федерації проти України, отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії з незаконним псевдодержавним утворенням «ДНР» та її лідерами з метою координації дій, спрямованих на насильницьку зміну конституційного ладу України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам та Збройним Силам України;

- координація та узгодження своїх дій з радниками та інструкторами Російської Федерації, з метою спільного та ефективного протистояння Збройним Силам України, іншим військовим формуванням, та вчинення умисних дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції і заходах із забезпечення національної безпеки і оборони, стримування і відсічі російської збройної агресії в Донецькій та Луганській областях, та формування думки серед населення про законність власних дій;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» для забезпечення їх протиправної діяльності, тощо.

При цьому, кожний учасник органів політичного та силового блоків «ДНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Донецької області т.зв. «ДНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими

територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України, та бюджетні установи, згідно Постанови Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

У подальшому, в лютому 2022 року всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), президент РФ Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи умисно, розв'язали повномасштабну агресивну війну проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці ЗС РФ, шляхом збройної агресії незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та окупацію частин зазначеної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

В той же день, 24.02.2022 указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією РФ проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який діє до цього часу.

Утримання частини території Донецької області, взятої під контроль шляхом насильницьких злочинних дій, та досягнення завдання щодо зміни меж території та державного кордону України в спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України, потребує залучення, розміщення та використання значних активів будь-якого роду, зокрема фінансових та матеріальних, тобто забезпечення функціонування на цій території так званої «фінансової системи».

Вказане в свою чергу та намагання досягти однієї з цілей, а саме створення в очах міжнародної спільноти та місцевих мешканців образу

«ДНР» як легітимного державного утворення, що має власні органи державної влади та місцевого самоврядування, надання легітимності процесу обігу фінансових активів, призвело до прийняття представниками окупаційної адміністрації рішення щодо створення та функціонування окремих так званих «установ фінансового сектору «ДНР», які б виконували функції зі збирання фінансових активів та провадження фінансових операцій щодо розподілу, перерозподілу та використання фондів грошових коштів.

Фактично ж так звані «установи фінансового сектору «ДНР» забезпечують функціонування системи фінансування терористичної організації «ДНР» та як наслідок, фінансування дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Однією з таких установ є так званий «Комитет лесного и охотничьего хозяйства Донецкой Народной Республики», про утворення якого проголошено т.зв. «Главою Донецкой Народной Республики Захарченко А.В.» від 11.11.2016 № 391, так званою «постановою «совета министров» № 13-63 від 17.12.2016, з основним місцем дислокації: Донецька обл., м. Донецьк, Ленінський район, вул. Стадіонна, буд. 24а.

При цьому, 17.12.2016 № 13-63 затверджено так зване «Положение о государственном комитете лесного и охотничьего хозяйства Донецкой народной республики», у якому визнано загальні положення, повноваження та права комітету та організація його діяльності. Відповідно до даного «Положения», «Государственный комитет лесного и охотничьего хозяйства Донецкой народной республики» до керівного складу входять: безпосередньо «председатель», його «первый заместитель», та «заместители».

На самий «государственный комитет лесного и охотничьего хозяйства Донецкой народной республики» покладено основні задачі з управління та регулювання у сфері лісного та охотничого господарства:

- «разрабатывать и реализовывать социально-экономическую и иную государственную политику в сфере лесного и охотничьего хозяйства»;

- «в установленном порядке осуществляют контроль за использованием законов, нормативных правовых актов Главы Донецкой Народной Республики и Совета Министром Донецкой Народной Республики» своих правовых актов в сфере лесного и охотничьего хозяйства;

- «разрабатывать законопроекты для предоставления их в Народный Совет Донецкой народной Республики, предложения в государственные программы, а также, участвовать в их реализации;

- «исполнять законы и иные нормативные правовые акты Донецкой Народной Республик путем проведения конкретных мероприятий и организации работы в подведомственных учреждениях, организациях, предприятиях входящих в сферу его управления, осуществляют контроль за их исполнением»;

- «заключать договоры и соглашения»;

-«организовывать взаимодействие с соответствующими органами государственной власти и органами местного самоуправления в сфере лесного и охотничьего хозяйства»;

«проводить кадровую политику в сфере лесного и охотничьего хозяйства, организует подготовку, переподготовку и повышение квалификации кадров».

Також, серед основних повноважень «Комитета» є наступні:

- «рассматривает согласно законодательству дела об административных правонарушениях и в пределах своих полномочий принимает соответствующие решения»;

- «в порядке, установленном нормативными правовыми актами Донецкой Народной Республики принимает решение о привлечении к ответственности лиц, виновных в нарушении лесного законодательства, законодательства об охотничьем хозяйстве и охоте»;

- «организовывает проведение лесоустройства, устройства охотничьих угодий, учета лесов, государственного лесного кадастра и мониторинга лесов»;

- «обеспечивает функционирование республиканской лесной охраны Донецкой Народной Республики, утверждает Положение о республиканской лесной охране Донецкой Народной Республики, Правила ношения и нормы обеспечения форменной одежды. Координирует деятельность лесной охраны всех постоянных лесопользователей и владельцев лесов»;

- «координирует деятельность подведомственных предприятий по созданию и функционированию ведомственной пожарной охраны»;

- «приобретает и использует служебное оружие, специальные средства, в соответствии с законодательством Донецкой Народной Республики»;

- «координирует осуществление мероприятий по охране лесов от пожаров, выявления пожаров и их тушения, защиты лесов от вредителей и болезней, проведение обучения по перечисленным мероприятиям»;

- «утверждает Правила рубок, связанных с ведением лесного хозяйства, и прочих рубок, Правила применения клеев в лесах, устанавливает Порядок по отводу и таксации лесосек, а также выдачи специальных разрешений на использование лесных ресурсов»;

- «утверждает в установленном порядке Инструкцию по оформлению органами лесного и охотничьего хозяйства материалов об административных правонарушениях»;

- «утверждает нормативы расходов на осуществление мероприятий по ведению лесного и охотничьего хозяйства, охраны и защиты лесов»;

- «утверждает правила заготовки второстепенных лесных материалов, осуществление побочных лесных пользований и пользование полезных свойств леса»;

- «утверждает инструкцию по проектированию, технической приемке, учету и оценке качества лесокультурных объектов»;

- «принимает решение об отнесении лесов к соответствующей категории»;

- «утверждает возраст спелости древесных насаждений»;
- «Устанавливает порядок выдачи разрешений на добычу охотничьих животных (охотничьих ресурсов)»;
- «разрабатывает порядок установления лимитов, норм добычи и пропускной способности охотничьих угодий»;
- «устанавливает порядок предоставления охотничьих угодий в пользование»;
- «устанавливает ограничения по использованию государственного охотничьего фонда, а также принятия решения о прекращении охоты»;
- «устанавливает порядок выдачи удостоверения охотника»;
- «устанавливает правила добычи и регулирования численности охотничьих животных (охотничьих ресурсов), в том числе хищных и вредных»;
- «осуществляет ведение государственного кадастра охотничьих животных (охотничьих ресурсов), охотхозяйственного реестра, государственного мониторинга охотничьих животных (охотничьих ресурсов) и среды их обитания на территории Донецкой Народной Республики»;
- «заключает охотхозяйственные соглашения, в том числе организует и проводит аукционы на право заключения таких соглашений»;
- «устанавливает порядок и выдает разрешения на содержание и разведение охотничьих ресурсов в полувольных условиях и искусственно созданной среде обитания»;
- «осуществляет контроль за оборотом продукции охоты»;
- «выдаёт разрешения на добычу охотничьих животных (охотничьих ресурсов), в том числе хищных и вредных».

Також, на «Государственный комитет лесного и охотничьего хозяйства Донецкой народной республики» визначає та встановлює наступні платежі:

- «размер сбора за выдачу удостоверения охотника и его дубликата»;
- «таксы для вычисления размера возмещения убытков, нанесенных в результате нарушения законодательства в сфере охотничьего хозяйства и охоты;
- «стоимость разрешения на добычу охотничьих животных и осуществляет регулирование цен и тарифов на продукцию охоты, в том числе на живую дичь, которая предоставляется на экспорт, на охотничьи трофеи, добытые иностранными гражданами, на услуги, предоставленные иностранным гражданам»;

Крім того, видає документи, передбачені т.вз. «нормативно-правовими актами ДНР» - «удостоверений охотника и его дубликата».

Так, «Указом Главы Донецкой Народной Республики Захарченко А.В.» від 11.11.2016 № 391, керівником «Государственного комитета лесного и охотничьего хозяйства Донецкой народной республики» призначено Шебалкова Олексія Вікторовича.

Громадянин України Шебалков О.В., 11 листопада 2016 року, перебуваючи на тимчасово окупованій території, а саме у м. Донецьку Донецької області, діючи умисно, добровільно, з корисливих та ідеологічних

мотивів, з метою участі у діяльності окупаційної адміністрації Російської Федерації, спрямованої на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, був призначений на посаду «Председателя Государственного комитета лесного и охотничьего хозяйства Донецкой народной республики».

Основним місцем дислокації Шебалкова О.В. на вищевказаній посаді є: Донецька обл., м. Донецьк, Ленінський район, вул. Стадіонна, буд. 24а.

З моменту призначення на посаду «Председателя Государственного комитета лесного и охотничьего хозяйства Донецкой народной республики» та використовуючи надані представниками окупаційної адміністрації РФ владні повноваження, Шебалков О.В., діючи умисно, з ідеологічних та корисливих мотивів, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб з числа інших членів окупаційної адміністрації РФ (стосовно яких досудове розслідування проводиться в інших кримінальних провадженнях), будучи особою, на яку покладено персональну відповідальність за діяльність так званого «Председателя Государственного комитета лесного и охотничьего хозяйства Донецкой народной республики», реалізовує покладені на нього функції:

- «утверждает положения о структурных подразделениях Комитета, должностные инструкции государственных гражданских служащих Комитета»;
- «в установленном порядке назначает на должность и освобождает от должности государственных гражданских служащих Комитета (кроме первого заместителя Председателя);
- «утверждает ежегодный план работы Комитета»;
- «решает в соответствии с действующим законодательством о государственной гражданской службе вопросы, связанные с прохождением гражданской службы в Комитете»;
- «заключает контракты, а также, расторгает контракты с руководителями предприятий, учреждений, входящих в сферу управления Комитета»;
- «согласовывает структуру и штатное расписание предприятий, учреждений входящих в сферу управления Комитета»;
- «согласовываем назначение, увольнение, предоставление отпусков главных специалистов предприятий, учреждений, входящих в сферу управления Комитета»;
- «организовывает прием граждан, обеспечивает своевременное и полное рассмотрение устных и письменных обращений граждан, принятие по ним решений и направление ответов в установленном законодательством строк»;
- «в установленном порядке открывает, закрывает счета Комитета в банках и распоряжается ими в соответствии с действующим законодательством, подписывает договоры и контракты»;
- «осуществляет другие полномочия в соответствии с законодательством ДНР».

При цьому Шебалковим О.В. видаються документи, які мають ознаки адміністративно-розпорядчих та нормативно-правових актів, але відповідно до чинного законодавства України є нікчемними.

Так, Шебалков О.В., займаючи посаду «Председателя Государственного комитета лесного и охотничьего хозяйства Донецкой народной республики» підписав наказ від 18.04.2023 № 31 «Об определении местоположения и площади лесных участков, предназначенных для проведения компенсационных мероприятий по лесовосстановлению (лесоразведению)».

Також, за час перебування на вказаній посаді Шебалков О.В., на виконання цілей, завдань та функцій так званого «Председателя Государственного комитета лесного и охотничьего хозяйства Донецкой народной республики», в тому числі для забезпечення його стабільної діяльності, та з метою формування думки серед населення і світової спільноти щодо легітимності «ДНР» як державного утворення, взаємодіє з окремими друкованими засобами масової інформації, телебачення, мережі Інтернет та іншими засобами масової інформації, використовуючи їх для висвітлення діяльності «ДНР» і надає інтерв'ю щодо приєднання працівників Амвросіївського лісового господарства т.зв. «ДНР» до суспільного руху «Донецкая Республика», вітаючи їх особисто то та вручаючи нагрудні відзнаки.

Таким чином, Шебалков Олексій Вікторович обґрунтовано підозрюється у вчиненні умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції**

Олена РУМЯНЦЕВА

ПОГОДЖЕНО

**Процесуальний керівник у кримінальному
провадженні-прокурор відділу
Донецької обласної прокуратури**

Євген ШПОРТА

Підозрюваний: _____

(прізвище, ініціали, підпис)

Захисник: _____

(прізвище, ініціали, підпис)

Права підозрюваного:**Конституція України****Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.**

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених цією Конституцією, та у порядку, визначеному законом.

Кожен має право після використання всіх національних засобів юридичного захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади,

органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення у порядку, передбаченому ст.ст.468-476 КПК України. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____
(прізвище, ініціали, підпис)

Захисник: _____
(прізвище, ініціали, підпис)

«__» год. «__» хв. «__» вересня 2023 року

Повідомлення про підозру здійснив:

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління

(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях

підполковник юстиції

Олена РУМЯНЦЕВА